

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY MNISZKÓW**

z dnia

**w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii
na lata 2021-2025**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 713, poz. 1378), art. 10 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 2050) Rada Gminy Mniszków uchwała, co następuje:

- § 1. Uchwala się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2021-2025 stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Mniszków.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII NA LATA 2021-2025

Wstęp

Wśród wielu zagrożeń cywilizacyjnych niosących za sobą negatywne, a wręcz tragiczne skutki wymienia się narkomanię. Dotyka ona ludzi w każdym wieku, niezależnie od ich pozycji społecznej, majątkowej, zawodowej, wykształcenia czy pochodzenia. Zjawisko narkomanii jest jednym z poważniejszych zagrożeń dla dzieci i młodzieży, tym groźniejszym, że dokonujące się zmiany społeczno-ekonomiczne sprzyjają rozpowszechnianiu się mody na używanie środków psychoaktywnych. Zażywanie narkotyków stało się modą, formą spędzania czasu wolnego, zaspokojenia potrzeby przeżycia silnych wrażeń, czy też ucieczki od stresów i frustracji. Brak życiowych perspektyw, duża przestępczość i bezrobocie to tylko niektóre czynniki związane ze środowiskiem społecznym mogące „podkopać” wiarę młodego człowieka w siebie i we własną przyszłość. Niebagatelną rolę odgrywają grupy rówieśnicze, w których młody człowiek funkcjonuje, a w których niekiedy narkotyki są atrybutem buntu i sprzeciwu wobec społeczeństwa. Dużym niebezpieczeństwem dla młodzieży jest pojawienie się na rynku tzw. „dopalaczy”, ponieważ mogą one być wstępem do sięgnięcia po narkotyki.

Używanie narkotyków obarczone jest ryzykiem uzależnienia i może prowadzić do poważnych konsekwencji dla zdrowia somatycznego, psychicznego i funkcjonowania społecznego. Ludzie sięgają po narkotyki chcąc oderwać się od codzienności, odprężyć się lub zwiększyć swoją aktywność, aby podolać codziennym wyzwaniom. Dla wielu osób substancje psychoaktywne wydają się być panaceum na troski życia codziennego. Najpoważniejszym i jednocześnie pierwszym pojawiającym się najwcześniej sygnałem społecznym świadczącym o wpadaniu w pułapkę uzależnienia jest izolacja jednostki od najbliższego otoczenia, narastanie konfliktów, rozbicie więzi z osobami znaczącymi w jej życiu. Jednak nie mniej istotne są szkody powstałe w życiu osobistym jednostki. Przede wszystkim ograniczenie szans rozwojowych, przerwanie szkoły lub utrata pracy, spadek kompetencji, wzrost poczucia winy, niska samoocena, utrata praktycznych umiejętności życiowych, rezygnacja z celów i aspiracji, zanik systemu wartości, skłonność do przekraczania granic dotyczących zasad moralnych, wzrost przestępczości, zachowania ryzykowne, nastawienia autodestruktywne, wykluczenie społeczne.

Przeciwdziałanie narkomanii jest jednym z zadań własnych gminy, określonych wprost w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Zgodnie z art. 2 ust. 1 przeciwdziałanie narkomanii realizuje się przez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, gospodarczej, oświatowo-wychowawczej i zdrowotnej, między innymi poprzez działalność wychowawczą, edukacyjną, informacyjną i profilaktyczną. Profilaktyka przynosi najlepsze efekty wtedy, gdy współpracują rodzina, szkoła i całe społeczeństwo. Poszerzając ich umiejętności wychowawcze i wiedzę w zakresie rozpoznawania i ograniczania zagrożeń u młodych ludzi, kształtowania zdrowych wartości zachowań i postaw można zapobiegać przestępczości, problemom szkolnym i rodzinnym, chronić zdrowie.

Możliwości efektywnego radzenia sobie ze zjawiskiem narkomanii, jak i wieloma innymi problemami społecznymi, należy poszukiwać przede wszystkim na szczeblu lokalnym. Dzieje się tak dlatego, że to lokalnie działające instytucje, osoby czy organizacje pozarządowe są w stanie trafnie określić charakter problemu, jego skalę oraz podjąć adekwatne działania. Najważniejszym dokumentem kształtującym lokalną politykę narkotykową jest Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii.

Uważne przyglądanie się nowym trendom, tworzenie adekwatnych narzędzi oraz docieranie do różnych środowisk i miejsc, gdzie odbywa się konsumpcja narkotyków, a nade wszystko brak przyzwolenia na bagatelizowanie lub ignorowanie prawdziwych zagrożeń związanych z konsumpcją narkotyków to niekwestionowane wyzwania do redukcji szkód. Koniecznym jest promowanie działań zmierzających do upowszechniania zdrowego stylu życia, a jednym z elementów zdrowego stylu życia jest powstrzymanie się od używania substancji psychoaktywnych, w tym narkotyków. Osiągnięcie takiego celu ogólnego jest możliwe jedynie poprzez ścisłą współpracę i ścisłą koordynację działań wielu instytucji.

I. Diagnoza problemów związanych ze zjawiskiem narkomanii w Gminie Mniszków

Używanie substancji psychoaktywnych przez dzieci, młodzież i osoby dorosłe w naszym kraju oraz psychospołeczne skutki skupione wokół tego stają się coraz bardziej widoczne. Problem ten dotyczy coraz młodszej grupy wiekowej. Używanie środków psychoaktywnych współgzystuje z zachowaniami zagrażającymi zdrowiu i życiu i przestało dotyczyć środowisk patologicznych i środowisk miejskich. Używanie narkotyków jest złożonym zjawiskiem obejmującym szerokie spektrum wzorców, od eksperymentów z narkotykami po poważne nadużywanie i uzależnienie. Okazjonalne używanie narkotyków stało się w ostatnich latach zjawiskiem na tyle powszechnym, że związanych z tym zagrożeń zdrowotnych nie powinno się bagatelizować, jak również liczyć na to, że młodzi ludzie powiedzą narkotynom stanowcze „NIE”.

W badaniu przeprowadzonym w 2015 roku przez Stowarzyszenie Producentów i Dziennikarzy Radiowych „Młodzi i substancje psychoaktywne” wzięli udział uczniowie trzecich klas gimnazjów. Łącznie zebrano 20 kwestionariuszy wypełnionych przez chłopców oraz 25 kwestionariuszy wypełnionych przez dziewczęta. Spośród nich część została odrzucona ze względu na niespełnianie kryteriów weryfikacji kwestionariuszy. W rezultacie próba badawcza dla Gminy Mniszków kształtowała się następująco: 13 chłopców, 16 dziewcząt.

Jednym z zagadnień podjętych w socjologicznym badaniu ankietowym „Młodzi i substancje psychoaktywne” 2015 są doświadczenia związane z zażywaniem takich środków psychoaktywnych jak: marihuana i dopalacze. O opinie odnosząco się do tych środków psychoaktywnych byli proszenie tylko uczniowie szkół gimnazjalnych.

W skali ogólnopolskiej na pytania dotyczące opinii badanych wobec trudności zdobycia marihuany i dopalaczy 38% chłopców i tyle samo dziewcząt przyznało się, że zdobycie marihuany byłoby dla nich łatwe lub bardzo łatwe. Załedwie dla 35% chłopców i 34% dziewcząt zdobycie marihuany byłoby niemożliwe. Według wskazań ogólnopolskich zdobycie dopalaczy byłoby niemożliwe dla 36% chłopców i co trzeciej dziewczynki (32%). Dwóch na siedmiu badanych chłopców wyraziło opinię, że zdobycie dopalaczy byłoby dla nich bardzo trudne (29%), jednak co trzeci stwierdził, że nie miałby z tym żadnych problemów (łatwe – 25%, bardzo łatwe – 10%). Z kolei zdobycie dopalaczy byłoby bardzo trudne dla 31% dziewczynek, a łatwe dla 31%. Co szesnasta dziewczynka wyraziła przekonanie, że ze zdobyciem dopalaczy nie miałaby żadnych problemów (6%).

Analizując wyniki z terenu Gminy Mniszków dla 0% chłopców i dla 0% dziewcząt zdobycie marihuany byłoby łatwe i bardzo łatwe. Spośród badanych 62% chłopców i 62% dziewcząt wskazało na trudności w zdobyciu marihuany. Dla 62% chłopców i 56% dziewcząt zdobycie dopalaczy byłoby niemożliwe, dla 38% chłopców i 31% dziewcząt byłoby bardzo trudne. Z kolei 0% chłopców i 13% dziewcząt deklaruje łatwy dostęp, a 0% chłopców oraz 0% dziewcząt – bardzo łatwy dostęp do dopalaczy.

W powyższym badaniu zawarto także zagadnienie dotyczące opinii badanych, gdzie najłatwiej kupić (zdobyć) marihuanę i dopalacze.

W skali ogólnopolskiej uczniowie w zdecydowanej większości nie wiedzą gdzie potencjalnie mogliby kupić marihuanę (chłopcy – 62%, dziewczęta – 63%), jednak prawie co trzeci gimnazjalista jest w stanie wskazać miejsce dostępu do marihuany. 65% gimnazjalistów i 67% gimnazjalistek nie wie, gdzie można najłatwiej kupić dopalacze. Pozostali badani wskazali takie miejsca, jak: internet (11%), lokal, dyskoteka (chłopcy – 8%, dziewczęta – 11%), częściej jednak podwórko, ulicę (12%) niż szkoła (chłopcy – 7%, dziewczęta – 6%).

W skali lokalnej 0% chłopców i 6% dziewcząt twierdzi, że marihuanę można kupić w szkole, 0% chłopców i 6% dziewcząt jest zdania, że przez internet, 8% chłopców i 19% dziewcząt wskazuje lokal, dyskotekę, a 0% chłopców i 0% dziewcząt podwórko, ulicę. Odnosząc się do

dopalaczy 0% chłopców i 0% dziewcząt twierdzi, że dopalacze można kupić w szkole, 0% chłopców i 25% dziewcząt jest zdania, że przez internet, 0% chłopców i 50% dziewcząt wskazuje lokal, dyskotekę, a 0% chłopców i 6% dziewcząt podwórko, ulicę.

Ankieta zawierała także pytanie: Ile miałeś/miałaś lat, kiedy zdarzyło Ci się po raz pierwszy w życiu spróbować marihuany, dopalaczy?

W skali ogólnopolskiej 80% chłopców i 84% dziewcząt deklaruje, że nigdy nie spróbowało zażyć marihuany. Pozostali pierwszy kontakt z marihuaną mieli w wieku 14 lat (chłopcy 7%, dziewczęta 6%), rzadziej w wieku 12 – 13 lat (chłopcy – 3%, dziewczęta – 2%) oraz w wieku 11 lub mniej lat (chłopcy – 2%, dziewczęta – 1%). Spośród tych uczniów, którzy kiedykolwiek spróbowali marihuany 8% chłopców i 7% dziewcząt nie pamięta kiedy to miało miejsce. Zaledwie 9% chłopców i 7% dziewcząt przyznało się do zażycia dopalaczy. Spośród ogółu badanych 4% chłopców i 3% dziewcząt nie pamięta, kiedy to miało miejsce, a do spróbowania dopalaczy w wieku 14 lat przyznało się 2% badanych. Chłopcy zaczynają swoją przygodę z dopalaczami wcześniej niż dziewczęta, gdyż 2% chłopców zażyło je jeszcze w wieku mniejszym niż 12 lat.

Odpowiedzi uczniów z terenu Gminy Mniszków kształtują się następująco: w wieku 11 lat lub mniej pierwszy raz spróbowało marihuany 0% chłopców i 0% dziewcząt, w wieku 12-13 lat 0% chłopców i 6% dziewcząt, a 0% chłopców i 0% dziewcząt spróbowało marihuany w wieku 14 lat. Spośród badanych 0% chłopców i 0% dziewcząt nie pamięta ile miało lat, gdy po raz pierwszy spróbowało marihuany. Należy odnotować, że spośród gimnazjalistów z terenu Gminy Mniszków 100% chłopców i 94% dziewcząt jeszcze nigdy nie sięgnęło po ten narkotyk. Spośród badanych lokalnie 0% chłopców i 0% dziewcząt po raz pierwszy dopalacze spróbowało w wieku 11 lat lub mniej, 0% chłopców i 0% dziewcząt w wieku 12 – 13 lat, a 0% chłopców i 0% dziewcząt w wieku 14 lat. 0% chłopców i 6% dziewcząt nie pamięta ile miało wtedy lat. Ponadto 100% chłopców i 94% dziewcząt deklaruje, że nigdy nie próbowało dopalaczy.

Pierwszy kontakt z marihuaną odbywa się zazwyczaj za pośrednictwem kolegów i koleżanek (chłopcy - 13%, dziewczęta - 11%). Pozostali spróbowali sami (chłopcy – 4%, dziewczęta – 2%). Reszta chłopców i dziewcząt przyznaje, że marihuaną zostali poczęstowani przez rodziców (1%) lub innych dorosłych (1%), jak również podkradli dorosłym (chłopcy – 1%, dziewczynki – 2%). Należy zwrócić uwagę, że pierwsze zażycie marihuany przez dziewczęta prawie zawsze związane jest z obecnością kolegów lub koleżanek. Chłopcy, oprócz tego, że są częstowani przez znajomych, są też po części „samodzielnymi eksperymentatorami”.

Dopalaczami, podobnie jak marihuaną, badani są najczęściej częstowani przez kolegów lub koleżanki. Spośród ogółu badanych 3% chłopców i 4% dziewcząt zaznaczało tę odpowiedź, czyli co trzeci chłopiec i dwie na trzy dziewczynki z tych, którzy w ogóle próbowali tych substancji. Pozostałe wskazania dotyczą samodzielnego eksperymentowania (chłopcy – 2%, dziewczęta – 1%).

Spośród badanych uczniów z terenu Gminy Mniszków 0% chłopców i 0% dziewcząt samemu sięgnęło po marihuanę, 0% chłopców i 0% dziewcząt podkradło ją dorosłym. Z kolei 0% chłopców i 0% dziewcząt zostało nią poczęstowanych przez koleżanki lub kolegów, 0% chłopców i 6% dziewcząt zostało marihuaną poczęstowanych przez rodziców, 0% chłopców i 0% dziewcząt zostało nią poczęstowanych przez innych dorosłych. 0% chłopców i 0% dziewcząt samemu sięgnęło po dopalacze, 0% chłopców i 0% dziewcząt podkradło je dorosłym. Z kolei 0% chłopców i 0% dziewcząt zostało nimi poczęstowanych przez koleżanki lub kolegów, 0% chłopców i 0% dziewcząt zostało dopalaczami poczęstowanych przez rodziców, a 0% chłopców i 0% dziewcząt zostało nimi poczęstowanych przez innych dorosłych.

Zagadnieniem któremu warto się przyjrzeć dokładniej jest częstotliwość zażywania marihuany i dopalaczy. Odnosząc się do samego palenia marihuany przez badaną młodzież można powiedzieć, że co ósmy chłopiec (12%) i co jedenasta dziewczynka (9%) przyznaje się do zapalenia marihuany w ciągu ostatniego roku przed badaniem. Z kolei wśród przyznających się do zapalenia marihuany w ciągu ostatnich 30 dni wskaźnik odpowiedzi twierdzących spadł do 7% u chłopców i do 4% u dziewcząt. W celu dokładnego zobrazowania skali zjawiska warto wspomnieć, że spośród badanych uczniów, którzy przyznali się, że kiedykolwiek zapalili marihuanę, 35% chłopców i 23% dziewcząt zapaliło ją w ciągu ostatnich 30 dni przed badaniem ankietowym. Okazuje się, że spośród gimnazjalistów, którzy w ogóle zażywają dopalaczy duża część z nich zażywa je co najmniej od roku i można tutaj mówić o regularności. Na postawione pytanie: Czy zażywałeś/zażywałaś dopalacze w ciągu ostatnich 12 miesięcy? 4% chłopców i 2% dziewcząt zaznaczyło odpowiedź tak, podczas gdy niewiele mniej badanych zażywało dopalaczy w ciągu ostatnich 30 dni przed badaniem (chłopcy – 3%, dziewczęta – 1%). Odnosząc się do palenia marihuany przez uczniów z terenu Gminy Mniszków należy wspomnieć, że 0% chłopców i 6% dziewcząt paliło marihuanę w ciągu ostatniego roku, a 0% chłopców i 0% dziewcząt w ciągu ostatnich 30 dni. W ciągu ostatniego roku 0% chłopców i 0% dziewcząt, a w ciągu ostatniego miesiąca 0% chłopców i 0% dziewcząt zażywało dopalaczy.

II. Cel główny programu

Ograniczenie używania narkotyków oraz związanych z tym problemów społecznych i zdrowotnych.

III. Podstawowe cele programu oraz przewidywane działania.

1. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem.

- 1) Dofinansowanie działań Zespołu Interwencji Kryzysowej i Poradnictwa Specjalistycznego w Opocznie.
- 2) Upowszechnianie informacji na temat ryzykownych zachowań oraz szkód zdrowotnych i społecznych związanych z używaniem narkotyków.
- 3) Rozpowszechnianie informacji na temat placówek udzielających pomocy osobom zainteresowanym problemem narkotykowym.

Czas realizacji działań: praca ciągła.

Realizatorzy: Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mniszkowie, GOPS w Mniszkowie, placówki podstawowej opieki zdrowotnej z terenu Gminy Mniszków, placówki oświatowe z terenu Gminy Mniszków, Komisariat Policji w Paradyżu, Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Opocznie.

Wskaźniki: liczba osób, którym udzielono wsparcia, wysokość środków przeznaczonych dla Zespołu Interwencji Kryzysowej i Poradnictwa Specjalistycznego.

2. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej.

- 1) Poradnictwo w sprawach narkotyków i problemów medycznych związanych z nimi oraz wspieranie młodych ludzi mających problemy z używaniem narkotyków i ich rodzin.
- 2) Uwrażliwianie na zagrożenia dla zdrowia i rozwoju wynikające z uzależnienia, które prowadzi do destrukcji i samozniszczenia, odpowiedzialnego za przedwczesną śmierć poprzedzoną nie tylko ogromnym cierpieniem psychicznym, ale też wieloma chorobami i dolegliwościami fizycznymi.

Czas realizacji działań: praca ciągła.

Realizatorzy: Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mniszkowie, GOPS w Mniszkowie, placówki podstawowej opieki zdrowotnej z terenu Gminy Mniszków, placówki oświatowe z terenu Gminy Mniszków, Komisariat Policji w Paradyżu, Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Opocznie.

Wskaźniki: liczba rodzin, którym udzielono pomocy psychospołecznej i prawnej.

3. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo – rekreacyjnych dla uczniów, oraz nauczycieli i rodziców.

- 1) Inicjowanie i współfinansowanie szkolnych programów profilaktycznych, spektakli i innych form edukacyjnych o charakterze profilaktycznym, stanowiących alternatywę wobec używania narkotyków.
- 2) Promowanie i współfinansowanie różnych form aktywności młodego pokolenia: pozalekcyjne zajęcia sportowe, konkursy, kolonie, obozy.
- 3) Prowadzenie działań informacyjno-edukacyjnych dotyczących zagrożeń związanych z używaniem substancji psychoaktywnych, skutków używania, możliwości

- zapobiegania zjawisku, miejsc, w których można uzyskać pomoc.
- 4) Poszerzanie bazy dydaktyczno-terapeutycznej poprzez zakup fachowej literatury, płyt DVD, sprzętu sportowego oraz innych pomocy dydaktycznych w celu realizacji programów i konkursów profilaktycznych.
 - 5) Wspieranie przedsięwzięć profilaktycznych skierowanych do pracowników szkół i rodziców obejmujących problematykę narkomanii, między innymi w zakresie wczesnego rozpoznawania problemów spowodowanych przyjmowaniem substancji psychoaktywnych oraz umiejętności postępowania z osobami, u których te problemy występują.

Czas realizacji działań: praca ciągła.

Realizatorzy: Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mniszkowie, GOPS w Mniszkowie, placówki podstawowej opieki zdrowotnej z terenu Gminy Mniszków, placówki oświatowe z terenu Gminy Mniszków, Komisariat Policji w Paradyżu, Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Opocznie.

Wskaźniki: liczba programów profilaktycznych, liczba imprez i sportowych zajęć pozaszkolnych.

4. Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii.

- 1) Współdziałanie odpowiednich służb mające na celu ograniczanie dostępności narkotyków dla indywidualnych użytkowników.
- 2) Współfinansowanie zakupu sprzętu sportowego i materiałów do prowadzenia zajęć o charakterze promującym zdrowy styl życia.

Czas realizacji działań: praca ciągła.

Realizatorzy: Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mniszkowie, Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Opocznie, organizacje pozarządowe.

Wskaźniki: wysokość środków przeznaczonych na działania służące ograniczaniu dostępności narkotyków dla indywidualnych użytkowników.

5. Pomoc społeczna osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętym ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

- 1) Praca socjalna realizowana przez pracowników Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Mniszkowie.
- 2) Świadczenia z pomocy społecznej udzielane w zależności od indywidualnych potrzeb.

Czas realizacji działań: praca ciągła.

Realizatorzy: GOPS w Mniszkowie.

Wskaźniki: liczba osób i rodzin objętych pomocą, formy udzielonej pomocy.

IV. Adresaci Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii:

Program skierowany jest do wszystkich mieszkańców Gminy Mniszków, którzy w życiu prywatnym lub zawodowym spotykają się z problemem narkomanii oraz jego konsekwencjami, a także do wszystkich zainteresowanych tą problematyką, a w szczególności do:

- dzieci i młodzieży,
- rodziców, opiekunów,
- pracowników oświaty, służby zdrowia, pomocy społecznej, policji,
- osób szkodliwie używających substancji psychoaktywnych oraz uzależnionych.

V. Realizatorzy Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii:

1. Wójt Gminy Mniszków.
2. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Mniszkowie.
3. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mniszkowie.
4. Placówki podstawowej opieki zdrowotnej z terenu Gminy Mniszków.
5. Szkoły podstawowe z terenu Gminy Mniszków.
6. Komisariat Policji w Paradyżu.

VI. Finansowanie

1. Środki finansowe na realizację zadań określonych w Gminnym Programie Przeciwdziałania Narkomanii pochodzą z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.
2. Program w roku 2021 realizowany będzie według wydatków zawartych w budżecie gminy w dziale 851 – ochrona zdrowia, rozdział 85153 – zwalczanie narkomanii:

Lp.	Nazwa	Plan
1.	Zakup usług pozostałych	4.000,00 zł
	Razem:	4.000,00 zł

VII. Monitoring i ewaluacja Programu

Systematycznie prowadzony monitoring i ewaluacja Programu dadzą możliwość oceny działań podejmowanych w zakresie przeciwdziałania narkomanii. Zebrane dzięki nim dane pozwolą na modyfikację podjętych już działań jak również na skuteczniejsze planowanie przyszłych przedsięwzięć.

Ewaluacja oparta jest na analizie wskaźników realizacji działań. Wskaźniki działań pozwalają ustalić, czy Program został zrealizowany zgodnie z założeniami. Celem ewaluacji jest ulepszanie skuteczności i efektywności podejmowanych działań w kategoriach pozytywnych efektów społecznych oraz zwiększanie przejrzystości i promowanie działań realizowanych w ramach Programu.